

Revista informativa da Unidade de Promoción e Desenvolvemento
Mancomunidade da Área Intermunicipal de Vigo

Novembro 2008

ANXO CALVO SILVOSA. D.X. DE INDUSTRIA, ENERXÍA E MINAS
**SUSTENTABILIDADE E ENERXÍA: O PAPEL
DAS ENERXÍAS RENOVABLES**

UPD DO PACTO TERRITORIAL DE EMPREGO DO SALNÉS
**OS PACTOS TERRITORIAIS
DE EMPREGO**

Editorial

A formación e os novos xacementos de emprego

Tribuna

Sustentabilidade e enerxía: o papel das enerxías renovables

Os pactos territoriais de emprego

Escolas abertas

Presente e futuro do modelo actual dos programas de escolas obradorio, casas de oficio, obradoiros de emprego e unidades de promoción e desenvolvemento

O obradoiro de emprego 'Río Verdugo IV'

Entrevista con Miguel Castiñeiras, docente do módulo de enerxías renovables no obradoiro de emprego Marín II

Obraquedobra

Coloquio co alumnado traballador da especialidade de enerxías renovables do obradoiro de emprego 'Monte das Flores II' no concello do Grove

Alumnas traballadoras da especialidade de axuda a domicilio do obradoiro de emprego 'Manuel B. Portela V' da Guarda falan sobre a súa experiencia formativa

Apuntamentos

Como entender o módulo de alfabetización informática

Cambios nos Certificados de Profesionalidade

landra

Revista informativa

Edita:

Mancomunidade da Área Intermunicipal de Vigo

Unidade de Promoción e Desenvolvemento

Dirección:

Zara Pousa Arbones

Equipo editorial:

Rosa Aguado López
Natalia Díaz Martínez
Carmen Domínguez Paz
Blanca González de la Cuesta
Julio López Walliser
Silvana Martínez Rodríguez
Andrea Pérez Saldaña
Mar Reino Grandal
Xulio Troitiño Dapena

Colaboran neste número:

Alumnado e equipo directivo / docente do OE "Monte das Flores II" de O Grove
Alumnado e equipo directivo / docente do OE "Manuel B Portela V" de A Guarda
Anxo Calvo Silvosa
Equipo da Unidade de Promoción e Desenvolvemento do Pacto Territorial de Emprego do Salnés
Daniel Paz Antón
Paloma Lambás Cid
Miguel Castiñeiras
Instituto Galego das Cualificacións

Unidade de Promoción e Desenvolvemento
Vía da Hispanidade, 17. 36203 Vigo

Teléfono: 986 423366
Fax: 986 4714 44

e-mail: updvgio@maiv.org
web: www.maiv.org/upd

Depósito legal: VG-129-2001

Imprime: Tórculo

Landra é unha publicación que respecta a liberdade de expresión. A UPD non comparte necesariamente a opinión das persoas colaboradoras

A formación e os novos xacementos de emprego

Tras a pregunta "Haberá emprego para todos no futuro?", publicase no 1993 o libro Blanco de Delors: "Crecemento, Competitividade e Emprego, Retos e pistas para entrar no século XXI", documento cunha intención clara por sentar as bases do desenvolvemento sostible das economías europeas. Con este fin, nel se apuntaba cara a necesidade de conseguir unha economía ao servizo do emprego apoiada non

vos nalgunhas actividades consideradas como xacementos de emprego.

Non obstante, a conxuntura actual de crise económica na que as cifras de paro incrementáanse día a día, pon de novo sobre a palestra á interrogante de se todos e todas teremos un emprego nun futuro xa moi próximo, e, polo tanto, demanda intensificar os esforzos necesarios cara a explorar outros posibles usos de mercado froito de necesidades sociais recentes. Isto significa seguir emprazando no centro de todas as miradas á unión dos vocábulos "xacemento" e "emprego".

Aproximación terminolóxica

Cando se fala de Novos Xacementos de Emprego (NXE), tamén denominados "filóns de ocupación" ou "nichos de emprego", estase aludindo a todas aquelas actividades laborais que no presente e no futuro ofrecerán grandes posibilidades de traballo xa que son intensivas en man de obra. Trátase dunha batería de opcións de emprego que permiten satisfacer necesidades sociais xurdidas dunha transformación da sociedade determinada polos cambios demográficos, as novas condicións e expectativas de calidade de vida, as evolucións no eido do traballo coa introdución das novas tecnoloxías da sociedade da información e as variacións na interrelación co contorno, así como a preocupación polo medio ambiente e a incorporación da muller ao mundo laboral que demanda profesionais no eido da atención ás persoas. Polo tanto, os NXE recollen dous retos das sociedades europeas, emprego e novas necesidades, e tratan de conxugalos ofrecendo unha solución conxunta.

Os NXE tratan de conxugar emprego e as novas necesidades, ofrecendo unha solución conxunta

só no crecemento económico senón tamén na educación e na formación, na flexibilidade, na descentralización e na iniciativa empresarial e na busca de novos xacementos de emprego. Por primeira vez se menciona o termo "novos xacementos de emprego".

Quince anos despois de dita publicación non só se confirmaron aqueles cambios demográficos, sociais e económicos que permitían albiscar a curto-medio prazo nichos de emprego, senón que tamén se están amosando ritmos de crecemento e de xeración de postos de traballo significati-

Editorial

Como característica das actividades enmarcadas nos novos xacementos de emprego destacaríase a diversidade existente entre as mesmas. Así por exemplo, algunhas teñen un carácter sectorial e responden a demandas dunha sociedade globalizada (turismo), outras son horizontais para o conxunto da economía e propia da chamada Sociedade da Información (novas tecnoloxías); unhas son “servizos” mentres as hai que supoñen variacións no sector secundario (como a rehabilitación de vivenda e a rehabilitación de cascos antigos); algunhas reflicten as transformacións do Estado de benestar (a atención domiciliaria) e outras son a consecuencia dos problemas que xera o desemprego (como a axuda á xuventude en dificultade); etc., etc. Con todo, trátase dunha diversidade que contén elementos comúns:

- Son actividades que cobren necesidades sociais insatisfeitas.
- Configúranse dentro de mercados incompletos ou irregulares.
- Teñen un ámbito de produción ou prestación territorialmente definido no espazo local.
- Posúen un alto potencial de xeración de

postos de traballo, tanto no ámbito das novas profesións como en profesións tradicionais que se amplía e adaptan aos novos xacementos de emprego.

A raíz do Libro Blanco de Delors, no ano 1994 púxose en marcha un plan coa intención de crear emprego en 17 actividades, identificadas como novos xacementos de emprego; tempo despois, o número ampliouse a 19; e, no momento actual, como resultado de novas necesidades sociais ás que hai que dar resposta, xa se están a recoñecer 21 ámbitos de actuación.

Os novos xacementos de emprego e a formación profesional

Cando se fala de novos xacementos de emprego resulta inevitable facer mención á formación como paso previo ao acceso a un posto de traballo. Neste senso, baixo a evidencia de que novas actividades esixen novos perfís profesionais, novas cualificacións e novas ofertas formativas, reflíctese que un dos hándicaps que veñen arrastrando a maior parte dos ámbitos dos NXE é a carencia de persoal cunha cualificación axeitada a estes novos servizos e necesidades.

Os Novos Xacementos de Emprego

Servizos da vida cotiá	Servizos de mellora da calidade de vida	Servizos de ocio e culturais	Servizos medioambientais
■ Servizos a domicilio. ■ Atención á infancia. ■ Axuda á xuventude en dificultades. ■ Mediación e asesoramento na resolución de conflitos. ■ Prevención do conflito xudicial. ■ Novas tecnoloxías da información e da comunicación. ■ Prevención de riscos laborais.	■ Mellora de aloxamentos. ■ Servizos de seguridade. ■ Transportes colectivos locais. ■ Revalorización de espazos urbanos. ■ Comercio de proximidade. ■ Xestión da enerxía.	■ Turismo. ■ Audio-visual. ■ Valorización do patrimonio cultural. ■ Desenvolvemento cultural local. ■ Deporte.	■ Xestión de residuos. ■ Xestión da auga. ■ Protección e mantemento de zonas naturais ■ Control da contaminación e xestión medioambiental.

*Certas profesións relacionadas
co medio ambiente atópanse
entre os novos xacementos de
empego*

Na procura de solucións a esta situación as e os axentes que traballan neste eido, ademais dos organismos responsables, deberían actuar na liña de, por unha banda, motivar á cidadanía cara a aprendizaxe ao longo de toda a vida; cando todo arredor é cambio, faise esencial favorecer e facilitar a participación da poboación activa en actividades de formación, á par que se lles sensibiliza acerca do valor da formación permanente no reforzamento da súa capacidade para lograr e/ou manter un emprego. Por outra banda, faise indispensable incrementar a inversión e os esforzos técnicos para contar cunha formación profesional específica ou inicial e cunha formación profesional para o emprego¹ que dea resposta inmediata, eficaz e transparente ás demandas dun mercado laboral en continua transformación, asegurando a flexibilidade e adaptación constante ás novas profesións emergentes. Ás administracións competentes, educativa e laboral, correspóndelles garantir unha adecuada oferta formativa ás persoas desempregadas e traballadoras que lles permita mellorar a súa empregabilidade, acceder a novos postos de traballo, así como permanecer naqueles que están suxeitos á incorporación de novas funcións derivadas dos cambios que se producen no sistema produtivo.

A formación profesional está vinculada ao Sistema Nacional de Cualificacións e Formación Profesional², cuxo instrumento principal é o Catálogo Nacional das Cualificacións³. Este catálogo ordena as cualificacións profesionais⁴ identificadas no sistema produtivo en función das competencias demandadas para o exercicio profesional. A estas cualificacións asóciáanse os plans formativos correspondentes deseñados en módulos formativos.

Editorial

Algúns dos
proxectos de
formación e
emprego inclúen
especialidades
vinculadas coas
enerxías
renovables e a
atención ás
persoas
dependentes

Non obstante, contar cunha oferta formativa axeitada ás necesidades do mercado laboral en xeral, e aos NXE en particular precisaría dun maior dinamismo no proceso e na metodoloxía que se segue dende a identificación das necesidades ata o deseño da formación. O que acontece é que se trata dun proceso que implica o desenvolvemento dunha serie de pasos que asegurando a calidade dos resultados demoran un proceso, que se acaba alongando no tempo.

Mentres tanto, o mercado laboral non se para, segue o seu curso, xurdindo novos cambios... que a súa vez precisan de novas accións formativas

Os novos xacementos de emprego no Programa de Escolas Obradoiro e Obradoiros de Emprego

Entre as iniciativas de formación encadradas no Subsistema de Formación Profesional para o Emprego atópase a formación en alternancia co emprego, na que se inclúe o Programa de Escolas Obradoiro e Obradoiros de Emprego como instrumento válido para incrementar as opcións dunha persoa de acceder a un posto de traballo.

No escenario dos NXE, as características actuais dos proxectos de formación e emprego da provincia de Pontevedra amosan algúns exemplos de proxectos que inclúen especialidades vinculadas coas enerxías renovables e a atención ás persoas dependentes. Así e todo, este número segue sen ser suficiente xa que a realidade xeral reflicte un modelo centrado en actuacións de obra e especialidades vinculadas a actividades da construción, sector neste momento en profunda crise e cunha significativa destrución de emprego.

O sector das enerxías
renovables constitúe un
novo xacemento de
emprego

*A agricultura ecolóxica é
un novo xacemento de
emprego*

Porén, compre facer esforzos dende todas as partes implicadas neste Programa e comezar a apostar polo deseño e aprobación de proxectos que promovan especialidades e, polo tanto, obras ou servizos diversificados que respondan ás demandas do mercado laboral, especialidades que sexa innovadoras ou que sen romper coa

Hai que comezar a apostar polo deseño e aprobación de proxectos que promovan especialidades e, polo tanto, obras ou servizos diversificados que respondan ás demandas do mercado laboral

tipoloxía de proxecto vinculados coa construción se centren en áreas de traballo susceptibles de absorber persoal cualificado. Para logralo é preciso que os proxectos respondan aos resultados dun estudo previo do mercado de traballo local ou supramunicipal e na análise e identificación daquelas ocupacións emerxentes susceptibles de ser trasladadas a un espazo formativo que esixe o desenvolvemento dunha obra ou servizo de carácter público.

(1) Os subsistemas de Formación Profesional Ocupacional e Formación Profesional Continua foron integrados nun único modelo de formación profesional para o emprego no R.D. 395/2007, de 23 de Marzo de 2007 (BOE nº87, 11/04/2007). A partir deste real decreto, establécense as seguintes iniciativas de formación: a formación de demanda, a formación de oferta e a formación de alternancia co emprego.

(2) Lei Orgánica 5/2002, de 19 de xuño, de las Cualificaciones y de la Formación Profesional.

(3) máis información consultar a web, www.mepsyd.es/educa/incual/ice_catalogoWeb.html

(4) Por cualificación profesional enténdese o conxunto de competencias con significación para o emprego, adquiridas a través dun proceso formativo formal ou non formal, así como a través da experiencia laboral.

Editorial

Sustentabilidade e enerxía: o papel das enerxías renovables

Anxo Calvo Silvosa

Director Xeral de Industria, Enerxía e Minas

Anxo Calvo Silvosa

Tribuna

Salientar a importancia da enerxía no desenvolvemento económico das sociedades modernas resulta innecesario por obvio. En consecuencia, pódese afirmar, sen temor a caer na esaxeración, que a cuestión enerxética condiciona fortemente as relacións de produción e mesmo o papel que os diferentes territorios desempeñan nun escenario mundial.

Neste contexto, e tal como se vén amosando nos diferentes balances enerxéticos, Galiza conta cunha grande capacidade de transformación de recursos naturais (vento, auga, carbón, petróleo...) en enerxía dispoñible para o consumo. Malia que moitos deses recursos naturais proceden do exterior, no noso país están localizadas importantes instalacións de xeración de electricidade

(centrais térmicas, encoros, parques eólicos, etc.) e de obtención de combustibles a partir do cru de petróleo. Isto ocasiona importantes custos sociais e ambientais que, dalgún xeito, deben ser compensados ao conxunto da cidadanía galega. Alén disto, convén lembrar que unha gran parte da electricidade xerada e dos combustibles producidos en Galiza son consumidos fóra do noso territorio. Esta circunstancia invita a que se reflexione sobre o sentido de que os galegos e as galegas soporten eses custos para que se fornezan de enerxía centros de consumo alleos ao país, nun contexto onde moitos dos axentes que se dedican á produción, transporte e/ou distribución da devandita enerxía nin sequera contribúen á mellora do saldo fiscal de Galiza ao pagaren os seus tributos fóra do noso territorio.

É por todo o anterior polo que procede unha reflexión profunda sobre como se está a desenvolver toda esta actividade e, sobre todo, como podemos facer que a enerxía sexa unha panca de sustentabilidade no modelo de desenvolvemento de Galiza. Para isto, o Goberno Galego abandonou definitivamente as políticas que no pasado permitiron que o País fose concibido unicamente como un territorio onde as compañías enerxéticas viñan explotar recursos naturais autóctonos ou transformar produtos enerxéticos, existentes no País ou procedentes do exterior, en enerxía dispoñible para consumir. A nova política enerxética está orientada a que as capacidades enerxéticas actuais e futuras sexan capaces de xerar un desenvolvemento económico que lle dea a Galiza un nivel de benestar capaz de compensar as externalidades derivadas das diferentes transformacións. En definitiva, trátase de que a enerxía estea estreitamente vinculada ao desenvolvemento sustentable –crecemento económico, respecto ao contorno e progreso social- do conxunto dos galegos e das galegas e non a unicamente aos intereses dunhas compañías cuxo centro de decisión está lonxe –e non estou a falar soamente de distancia física- do interese colectivo deste país.

Neste contexto, o Plan Enerxético de Galiza 2007-2012 e a súa concreción por medio da estratexia Energías, formulada pola Consellaría de Innovación e Industria, inclúe un elenco de actuacións no ámbito da xeración de enerxía, do transporte e distribución, e do aforro e da eficiencia enerxética.

Promocionaranse
enerxías como
vento, auga, sol e
biomasa co
obxectivo de que
en 2012 o 95% do
consumo eléctrico
en Galiza estea
cuberto con fontes
renovables

En particular, ponse especial énfase na promoción das enerxías renovables (vento, auga, biomasa, sol, etc) para acadarmos o obxectivo de que en 2012 o 95 % do consumo eléctrico en Galiza estea cuberto con fontes renovables. Estanse xa a desenvolver liñas de apoio á instalación de paneis solares para a produción de auga quente ou de electricidade, de caldeiras de biomasa en vivendas unifamiliares e en comunidades de veciños, de instalacións xeotérmicas, etc. Asemade, estase a implantar un novo marco xurídico, cuxo referente é o decreto 242/2007, que concilia o desenvolvemento do sector eólico co beneficio colectivo para a cidadanía galega a través dos plans de desenvolvemento económico e dos documentos de compromisos adicionais asociados aos parques eólicos; preténdese desenvolver o aproveitamento enerxético da biomasa forestal primaria para manter limpos os montes galegos e evitar os lumes forestais concibindo, por medio do decreto 149/2008, os residuos de aproveitamentos forestais, de operacións silvícolas en masas forestais e espazos verdes, de actividades agrícolas e de xardinaría en recursos e fonte de riqueza para o medio rural galego; estase a promover a expansión da enerxía solar fotovoltaica naquelas zonas máis aptas do territorio; existen xa proxectos de I+D+i no ámbito da enerxía das ondas, das correntes, etc.

Tribuna

As enerxías
renovables
contribúen a
reducir a
dependencia
enerxética,
combaten o
cambio climático
e promoven o
desenvolvemento
nas zonas onde
se implantan

En conclusión, Galiza debe actuar para ser referente na conciliación de enerxía e sustentabilidade. Neste contexto, a promoción das enerxías renovables é un pilar fundamental da política enerxética galega que contribúe, en liña co que se preconiza

dende a Unión Europea, a reducir a dependencia enerxética do exterior e aumentar consecuentemente a seguranza da subministración, a combater o cambio climático por medio da redución de emisión de gases de efecto invernadoiro e a promover o desenvolvemento naquelas zonas onde se implantan instalacións de produción que empregan fontes renovables. O Goberno Galego, e nomeadamente a Consellaría de Innovación e Industria, deu pasos durante a presente lexislatura para conseguir mudar a situación anterior para pechar a fenda entre enerxía e sociedade. A consolidación e o remate deste proxecto no futuro suporá abandonar definitivamente prácticas e usos do século anterior e entrar definitivamente no século XXI no tocante á cuestión enerxética.

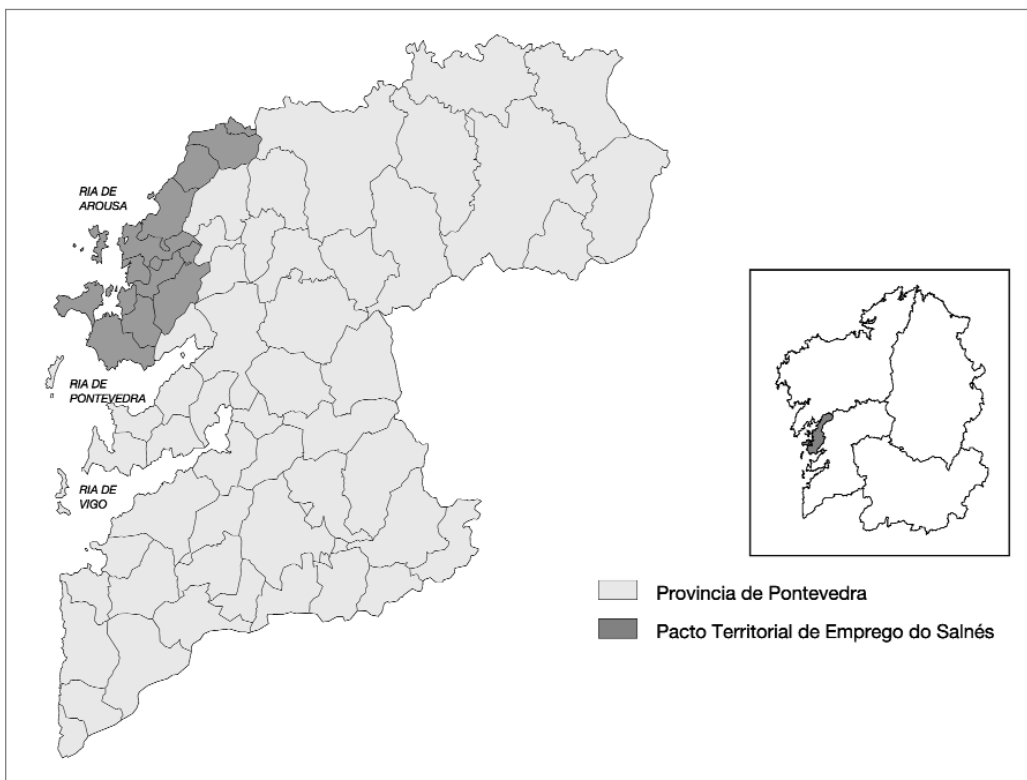
Tribuna

Anxo Calvo Silveira

Os pactos territoriais de emprego

*Equipo da Unidade de Promoción e Desenvolvemento
do Pacto Territorial de Emprego do Salnés*

Tribuna

*Zona territorial do
Pacto do Salnés*

Na sociedade actual o desemprego estase a converter nunha problemática non só de carácter económica, senón tamén social e cunha compoñente psicolóxica para as persoas. Dende as distintas administracións, tanto a nivel estatal como a nivel comunitario, estanse a deseñar políticas de emprego que fomenten a ocupabilidade, centrándose principalmente naqueles colectivos con máis dificultades de acceso ao mercado laboral.

En sintonía coa tendencia comunitaria

de descentralización das políticas activas de ocupación, iníciase un proceso de participación das institucións locais e dos axentes socioeconómicos, recollido na Estratexia Europea de Ocupación (EEO). Esta participación materialízase a nivel autonómico no Diálogo Social en Galicia, que está integrado por nove acordos diferentes. O terceiro deles é o "Acordo sobre o novo modelo de servizo público de Galicia", onde se define a posta en marcha de Pactos territoriais de emprego, figura promovida pola Comisión Europea no ano 96.

Así, o Decreto 98/2008 crea e regula os Pactos territoriais de emprego como órganos consultivos participados pola Xunta de Galicia, organizacións empresariais e sindicais máis representativas, e concellos incluídos no ámbito territorial do Pacto. Establécese a constitución de quince Pactos de Emprego, comezando con catro Pactos piloto: Costa da Morte, Lugo, Valdeorras e O Salnés. Prevese que no ano 2009 estean en funcionamento os quince Pactos que abranguerán todo o territorio de Galicia.

O obxectivo é o deseño dun plan de emprego no que se incardinarán tódalas accións que se leven a cabo no seu marco xeográfico. Para a súa elaboración preténdese a participación e involucración de tódolos actores, de maneira que este plan de emprego xurda dende o diálogo e a concertación.

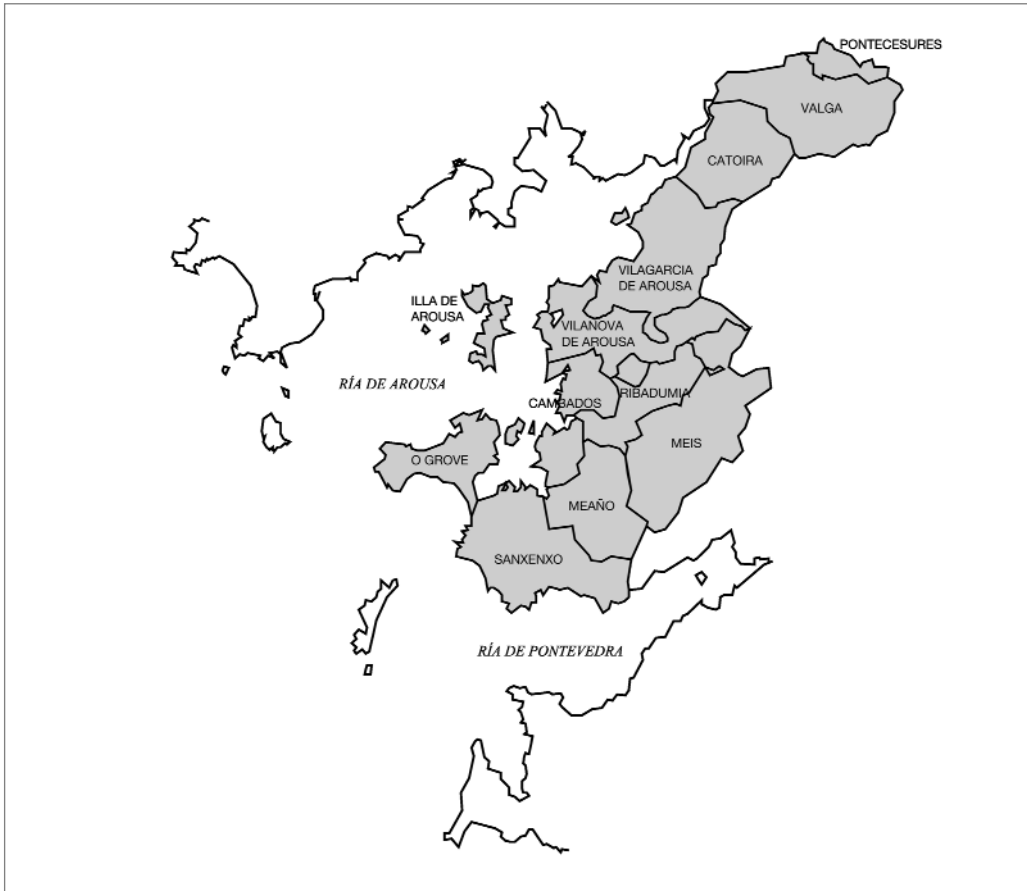
Os Pactos están compostos por unha Asemblea Xeral, un Comité de Dirección e

O Decreto 98/2008 regula os Pactos territoriais de emprego como órganos consultivos participados pola Xunta de Galicia, organizacións empresariais e sindicais, e concellos incluídos no ámbito territorial do Pacto

O obxectivo é o deseño dun plan de emprego no que se incardinarán tódalas accións que se leven a cabo no seu marco xeográfico

unha Comisión Técnica. Nunha primeira fase, a Comisión Técnica encárgase de desenvolver o plan de traballo encomendado polo Comité de Dirección, e da elaboración de documentación de carácter técnico. A documentación elaborada pola Comisión Técnica será elevada á Asemblea Xeral polo Comité de Dirección, que é quen realiza a xestión diaria do Pacto, establece os plans de traballo necesarios para a súa consecución e executa os acordos da Asemblea Xeral. Dita Asemblea está formada por, alomenos, un representante de cada participante no Pacto e aprobará, mediante un sistema de voto ponderado, os seguintes documentos:

- A análise das fortalezas e debilidades, oportunidades e ameazas no ámbito do emprego.
- O Plan de emprego do territorio.
- O estudo e avaliación dos diferentes indicadores de emprego.
- O informe das distintas propostas de actuación relativas a políticas activas de emprego.

Concellos pertencentes ao
Pacto Territorial de Emprego
do Salnés

Tribuna

A Comisión Técnica de cada Pacto, materialízase nunha Unidade de Promoción e Desenvolvemento, integrada por un director, un técnico de prospección e análise de mercado de traballo, un técnico de orientación e mellora da empregabilidade, un técnico en emprendemento e promoción de emprego e un administrativo.

Un dos eixos para a elaboración do plan de emprego do Pacto, é o de mobilizar os axentes de cara a fortalecer o traballo en rede. Compre que cada un deles coñeza as accións e aos seus destinatarios, de maneira que cheguen a tódolos colectivos, especialmente aos que máis dificultades teñen para a súa inserción laboral. Ao tempo, quérese servir de apoio a actuacións novidosas nas políticas activas de emprego, facilitando a súa promoción e a posterior difusión de boas prácticas. Non son soamente as administracións locais e autonómicas, os sindicatos e as organizacións empresariais as que estarán representadas nos Pactos de empre-

go. Prevese xa no propio decreto a creación dun Comité Asesor composto por entidades asociativas locais e comarcais, universidades, centros de investigación e aquelas institucións que poidan ter relevancia en cada un dos territorios dos Pactos.

A nosa experiencia: primeiros pasos da UPD da asociación impulsora do Pacto Territorial de Emprego do Salnés

Cando chegamos ao ecuador da primeira fase da UPD, que puxo en marcha a Asociación Impulsora do Pacto Territorial de Emprego do Salnés, aproveitamos a ocasión para resaltar os aspectos que nos parecen máis salientables do noso traballo.

O Diálogo Social estableceu a necesidade de creación dun novo nivel de participación dos axentes que traballan máis ligados ao territorio, para que aporten os seus coñecementos e experiencias. Xorden entón os Pactos Territoriais de Emprego e as súas asociacións impulsoras.

Tribuna

Desta maneira, o Pacto Territorial do Salnés, xunto cos outros tres pactos pilotos que se puxeron en marcha, constituímonos coma unha nova experiencia de traballo baseada na concertación e na colaboración dos distintos axentes sociais. O territorio que abrangue cada Pacto está definido con criterios de mercado laboral, moitas veces non hai unha coincidencia exacta con unidades administrativas superiores á municipal, polo que é necesario unha agregación de datos que se obteñen para cada un dos municipios.

Para a realización do noso traballo consideramos importante deseñar unha base estatística sólida e homoxénea, así como dispoñer doutra información que nos permita un bo coñecemento e diagnóstico da situación do mercado laboral. Por iso nos gustaría destacar:

1.- A necesidade de implicar a tódolos participantes, co fin de aportar información

Para realizar o noso traballo é importante deseñar unha base estatística sólida e homoxénea, así como dispoñer doutra información que nos permita un bo coñecemento e diagnóstico da situación do mercado laboral

cuantitativa e cualitativa útil para detectar e interpretar as verdadeiras necesidades e demandas das empresas e traballadores.

2.- A importancia do traballo en rede xunto cos outros Pactos pilotos, compartindo experiencias e metodoloxías.

Traballador

Traballador

A incardinación das políticas activas no plan de emprego do Pacto permitirá que este se poña en marcha con recursos xa definidos. Contamos cos medios para lograr os obxectivos consensuados no Diálogo Social e, facendo unha boa planificación e xestión coordinada destas políticas, pretendemos acadar un efecto multiplicador sobre os resultados das mesmas.

O Pacto non persegue quedarse soamente na realización do Plan de emprego, senón que está aberto a outras estratexias

Débesse analizar o tecido empresarial, os novos xacementos de emprego, e as competencias dos demandantes de traballo, incidindo nos colectivos con máis dificultades de inserción

para o seu fomento, dependendo das necesidades do mercado laboral e da estrutura produtiva, tales como a captación de empresas, estudos de solo industrial, infraestruturas, servizos de I+D+i e calquera outra medida ou estudo que poida resultar da participación de tódolos actores.

Para a promoción do emprego e a inserción laboral, o plan debe incidir nun coñecemento exhaustivo do mercado laboral. Con esta finalidade é necesario analizar o tecido empresarial, os novos xacementos de emprego, así como as competencias dos demandantes de emprego, incidindo nos colectivos con maiores dificultades de inserción. Este coñecemento permitiranos axustar a formación profesional aos requirimentos das empresas, favorecer unha maior creación de postos de traballo e fomentar o emprego autónomo.

En síntese, a través da creación de emprego de calidade e estable, dunha maior cualificación dos traballadores, dunha mellora das condicións de seguridade e saúde laborais, e do fomento da igualdade de oportunidades; o Pacto persegue un desenvolvemento económico que acurte a distancia en renda respecto ás rexións máis prósperas de Europa, así como incrementar a produtividade e ampliar o número de iniciativas sociais.

Tribuna

Presente e futuro do modelo actual dos programas de escolas obradorio, casas de oficio, obradoiros de emprego e unidades de promoción e desenvolvemento

Daniel Paz Antón

Director do Obradoiro de Emprego Vilaboa II

Escolas alertas

Quero comezar este humilde traballo de reflexión apuntando unha idea do, xa finado, autor austríaco, Peter F. Drucker, alá polo ano 2001, afirmando que, "a próxima sociedade será unha sociedade do coñecemento, o coñecemento será o seu recurso máis clave e os traballadores do coñecemento será o grupo dominante da forza do traballo".

Sérvenme esta idea para abundar na obvia necesidade que teñen todas as xeracións (novas e non tan novas), deste país, de afrontar o reto de adquirir o permanente coñecemento necesario para seguir sendo competitivos no cada vez máis difícil e tan mudante mundo laboral.

Sérvenme tamén esta idea para deixar claro que, ó meu modesto parecer, o programa de escolas obradorio, casas de oficio, obradoiros de emprego e unidades de promoción e desenvolvemento, segue a estar absolutamente vixente e con enormes potencialidades que, de ser ben aproveitadas e ven xestionadas, seguirán sendo unha magnífica ferramenta para dotar a un determinado sector da poboación, con especiais dificultades para acadar un emprego, do coñecemento e das prácticas e habilidades necesarias para garantir a súa inserción laboral.

Porque, non deberíamos esquecer que este programa, ao que acabo de facer mención, é fundamentalmente un programa de formación profesional. E en materia de formación hai unha idea principal que habería que ter clara e ben definida, e é que a formación é a clave para a estabilidade no emprego. É a ferramenta esencial para loitar contra o desemprego e a temporalidade e para incrementar a competitividade das empresas.

Os constantes cambios técnicos e organizativos que deron e seguen a dar lugar a un novo modelo de sociedade, están a traer cambios profundos no que á formación profesional en xeral se refire. As transformacións económicas e sociais que se derivan do desenvolvemento das novas tecnoloxías están poñendo sobre a mesa outras demandas de cualificacións no mercado laboral. Os cambios producidos no mundo do traballo, advirten do risco que corren as persoas mozas e adultas, paradas e ocupadas, de ver as súas cualificacións desbordadas. De aí a necesidade de plantexar un modelo educativo ao longo de toda a vida, unha educación que ofrezca oportunidades de aprendizaxe e formación, e que se adapte a distintos destinatarios en diversas etapas das súas vidas.

*Alumno traballador dun
obradoiro de emprego*

Co acceso universal de todo o mundo á educación, produciuse un aumento cuantitativo que non cualitativo do coñecemento, e a pesares do aumento habido no número de anos de escolarización dos alumnos deste país e da actual demanda de maior preparación para desenvolver tarefas cada vez máis complexas, moitos mozos e mozas abandonan o sistema educativo sen titulación algunha.

O alumnado con necesidades educativas especiais, con dificultades de aprendizaxe, con necesidades de comprensión ou, simplemente, con escasa motivación polo estudo non atopan moitas veces o seu sitio nos actuais modelos de ensino-aprendizaxe. En moitos casos esta é a causa do abandono escolar prematuro para esta mocidade, derivando nunha fuxida por uns derroteiros pouco ou nada recomendables.

A análise dos diversos sectores produtivos pon de manifesto que existe un importante número de postos de traballo para o que no seu desempeño non é necesario acadar a cualificación correspondente ós ciclos formativos de grado medio, pero que requiren unha competencia profesional que non é posible acadar na ensinanza secundaria obrigatoria. (e.s.o.).

Por outra banda co alumnado inmigrante, cada vez máis presente, sábese que no noso país existen unha serie de necesidades sociais e educativas non cubertas, que están limitando o rendemento e os resultados do alumnado nas aulas e que requiren ser atendidas por outros servizos de compensación e normalización social, que permitan a súa integración socio-laboral no país de acollida e respecten á súa vez á súa cultura.

Xa por último salientar que cada día son máis as persoas maiores de 25 anos, especialmente mulleres, que se atopan nunha encrucillada de difícil saída, xa que ven como transcorren as súas vidas sen posibilidades de actuar no entramado laboral e que cada vez ven máis lonxano o camiño a percorrer ata ese obxectivo, precisamente por ese déficit de formación.

Pois ben, ven todo isto a colación, porque é precisamente o programa de escolas obradoiro, casas de oficio, obradoiros de emprego e unidades de promoción e desenvolvemento, o que pode e está a dar resposta a estes colectivos cáseque en exclusividade, e a verdade cuns resultados máis que sobresaintes.

Pero claro, se todo está a mudar, parece lóxico pensar que o propio programa de escolas obradoiro, casas de oficio, obradoiros de emprego e unidades de promoción e desenvolvemento, está tamén necesitado de algúns cambios, para adaptarse as novas esixencias do mercado laboral.

Escolas abertas

Escolas alertas

Caracterízase este programa pola súa versatilidade, e pola posibilidade dunha oferta formativa amplísima que consta de 26 familias profesionais, que engloban a 110 áreas profesionais cun total de 272 especialidades. Sen embargo conséntase que o final hai unha selección das especialidades impartidas nos diferentes proxectos, demasiado limitada e excesivamente reiterativa. O protagonismo o levan sen dúbida algunha das especialidades englobadas na familia profesional de edificación e obra civil, cunha porcentaxe que acada o 33 %, a moita distancia da que ocupa o 2º lugar que é a familia profesional agraria cun 17 %, á que lle segue a familia profesional de servizos socioculturais á comunidade, cun 14%.

A nivel de Galicia, os datos de que dispoñemos na actualidade é a dos proxectos que se iniciaron en 2007. Pode observarse que os datos non varían moito. Así, por exemplo, a familia profesional que protagoniza a maior ocupación segue a ser a de edificación e obra civil cun 33,22%, segue a familia profesional de madeira, moble e cortiza cun 20%, sendo a familia profesional de agraria a que ocupa o 3º lugar cunha porcentaxe dun 15,91 %

Esta realidade está directamente relacionada coa circunstancia de que cáseque o 100% das entidades que promoven estes programas, son os concellos, que sen deixar de lado a faceta social e empregadora que os proxectos levan implícita, si que os arte-

Non se pode contar cun sistema de formación orientado á oferta sen ter en conta á demanda que é en definitiva a que vai moldear as características dos empregos

llan con aquelas especialidades das que máis necesitadas están elas mesmas, sen ter en conta a demanda real de formación necesaria nos contornos nas que están ubicadas.

É esta unha tarefa que haberá que ir modificando paulatinamente, especialmente polos equipos técnicos que se dedican a deseñar os proxectos, dando cabida a outro tipo de perfís profesionais que se adapten máis ó contorno onde se executan os programas e ás demandas das empresas da comarca. Non se pode contar cun sistema de formación orientado á oferta sen ter en conta á demanda que é en definitiva a que vai moldear as características dos empregos que necesita, o mesmo, que non se pode manter un sistema de formación divorciado da realidade empresarial.

Respecto á metodoloxía e recursos, estes han de estar en consonancia cos contidos; non pode basearse no modelo tradicional con tecnoloxías e métodos obsoletos, senón nas novas tecnoloxías e na participación de todas as persoas participantes no proceso da ensino-aprendizaxe. Neste senso non se poden seguir aplicando os mesmos criterios de homologación de centros e de contidos que se utilizaban no pasado século XX, senón adaptar estes aos novos tempos.

Alumnas traballadoras dun obradoiro de emprego

Outro tanto poderíamos dicir das novas competencias profesionais de cada titulación. Estas deben adaptarse as novas necesidades das empresas, do mercado laboral ou da sociedade. Solo no campo das novas tecnoloxías xa apareceron novos compoñentes dos que non se fala en ningún dos decretos dos certificados de profesionalidade.

Outro capítulo importante é o de dispoñer e contar con profesionais da xestión e da docencia, ben preparados e ao día das novas tecnoloxías e das correspondentes estratexias de motivación e promoción, garantíndolles unha maior estabilidade laboral, para dar continuidade ó programa. O colectivo de expertos docentes nun centro de formación ocupacional é o determinante da calidade, e, por iso, as administracións públicas deberán facilitar a súa formación permanente para una actualización constante na súa práctica docente. A cualificación dos expertos docentes é un requisito fundamental para acadar os obxectivos de competencia e as capacidades profesionais que demanda o sistema produtivo.

Na Unión Europea e en España, a pesar de terse aprobado o Real Decreto 34/2008, de 18 de xaneiro, polo que se regulan os certificados de profesionalidade, sigue existindo unha asignatura pendente: a axilización no recoñecemento das cualificacións das persoas traballadoras a través duns sistemas de equivalencia formal que determinen a competencia adquirida tanto na formación inicial, ocupacional e continua como pola experiencia laboral. Moitas persoas posúen importantes competencias profesionais como froito da súa experiencia laboral ou de aprendizaxes non formais, pero non posúen ningunha certificación recoñecida ou acreditada oficialmente. Para que a libre circulación nacional e supranacional dos traballadores sexa efectiva é necesario que as cualificacións estean recoñecidas por uns sistemas de equivalencia común.

Xa para rematar e a modo de síntese,

pode dicirse que a formación ocupacional, e máis en concreto o programa de escolas obradoiro, casas de oficio, obradoiros de emprego e unidades de promoción e desenvolvemento, continuará operando o seu papel de promoción da igualdade, apoiando os grupos desfavorecidos no mercado: persoas desempregadas en xeral e, en particular, de longa duración, mozos e mozas sen cualificación, mulleres reentrantes na vida activa, discapacitados/as, inmigrantes ..., é dicir, persoas en risco patente de exclusión e marxinación laboral e social. Pero a formación ocupacional aspira tamén ao seu propio melloramento, para ofrecer un servizo de calidade que satisfaga e acompañe a consecución dos obxectivos de traballadores e de respostas ás necesidades do novo mercado laboral. En definitiva, a formación ocupacional, sen perder de vista as súas metas fundamentais, deberá seguir atendendo esas premiosas necesidades nas condicións de calidade, eficacia e rendibilidade que hoxe se demandan das súas actuacións.

É importante
contar con
profesionais da
xestión e da
docencia, ben
preparados e ao
día das novas
tecnoloxías e das
estratexias de
motivación e
promoción, con
maior estabilidade
laboral para dar
continuidade ó
programa

Escolas abertas

O obradoiro de emprego "Río Verdugo IV"

Paloma Lambás Cid

Directora do Obradoiro de Emprego "Río Verdugo IV"

Escolas abertas

*Obra realizada polo
obradoiro de emprego
'Río Verdugo IV'*

O Obradoiro "Río Verdugo IV", sitúase no centro da Vila de Ponte Caldelas. O Municipio, sito na provincia de Pontevedra, caracterízase polas dúas cuncas dos ríos "Oitaven e Verdugo", sendo o Verdugo o eixe fundamental dos proxectos de Obradoiro aquí emprazados. A beleza natural da paisaxe de Ponte Caldelas destaca sobre todo polo entorno do río Verdugo, que atravesa a Vila e o Municipio con frondoso arborado nas súas marxes. A marxe dereita é obxecto de actuacións dos catro proxectos aprobados para este Municipio. No ano 2001, o programa de "Obradoiros de Emprego" neste Municipio, creáronse con dous obxectivos que se axeitaban perfectamente aos proxectos e necesidades do Municipio. Por unha banda como recuperación do patrimonio máis importante de Ponte Caldelas, "O río Verdugo", para convertelo no referente turístico da vila, e por

A beleza natural da paisaxe de Ponte Caldelas destaca sobre todo polo entorno do río Verdugo que atravesa a vila con frondoso arborado nas súas marxes

outra a demanda dun colectivo con menos opción dunha saída laboral. Con estes dous referentes, articulouse un proxecto global, para a recuperación físico-medioambiental da marxe dereita do río, todo un corredor dende o centro da vila ata a praia fluvial e dende o mesmo centro da vila ata o antigo balneario (hoxe en día en reconstrución), dotando á zona dunhas infraestruturas de recreo e lecer. Debido a envergadura deste proxecto, e ao tempo de execución do mesmo, reformulouse en catro fases con catro proxectos de Obradoiros de Emprego. Non se pode chegar a este cuarto proxecto sen antes facer un percorrido, subliñando os dous obxectivos principais destes programas.

■ Recuperación do patrimonio

■ Inserción laboral a través dunha formación

Primeiro proxecto:

Abordouse a recuperación da marxe dereita do río Verdugo dende o centro da vila, ata a caseta de bombeo, remodelada como outeiro ao Verdugo. Uns 350 metros de paseo fluvial ao longo da ribeira do río, coa reconstrución en pedra do antigo camiño dos pescadores e un paseo peonil paralelo ao camiño e a nivel da propia calzada. Unha remodelación paisaxística na área da praia fluvial, máis uns 600 metros de sendeiro natural, completaron o proxecto.

Segundo e terceiro proxectos:

E coma continuación do primeiro, e a pesares da crecente dificultade dos paseos debido a construción dun muro delimitador do camiño empedrado e paseo fluvial, construíronse os 750 metros lineais ata a praia fluvial cunha pasarela en madeira tratable voada ata o río de 90 metros lineais, unha verdadeira ventá aberta a natureza. Para a formación do alumnado e para completar todos os módulos formativos correspondentes aos certificados profesionais, fixéronse proxectos anexos, coma a construción dun quiosco bar na área da praia, un aparcadoiro natural preto da mesma, e a remodelación dun matadoiro en oficina de Turismo, cunha fonte en pedra nos xardíns da vila, un hórreo, un cruceiro, e a construción

*Obra realizada polo
obradoiro de emprego
'Río Verdugo IV'*

*Obradoiro de emprego
'Escola de Leboso'*

ción duns vestiarios no campo Municipal de deportes de Ponte Caldelas.

Actual proxecto:

Co presente proxecto preténdese unha continuación das fases anteriores, pero río abaixo, ata alcanzar o edificio do antigo balneario (hoxe en día en proceso de reconstrución). A pretensión é dobre, por unha parte a potenciación dos valores ecolóxicos, lúdicos e recreativos da área obxecto da intervención, e por outra a articulación e integración co núcleo urbano da vila dun espazo na actualidade inconexo e aillado. Así mesmo temos unha segunda intervención: A habilitación dun espazo hoxe en día inutilizado no Centro Cultural como arquivos xerais da vila, cun valor histórico recoñecido e que hoxe están repartidos por diversas dependencias sen que os Caldenses e foráneos teñan a posibilidade de acceso aos antes citados documentos.

Escolas abertas

*Obra realizada polo
obradoiro de emprego
'Río Verdugo IV'*

Obra realizada polo
obradoiro de emprego
'Río Verdugo IV'

Obxectivo final e análise:

E como obxectivo prioritario todo o equipo profesional, ten coma finalidade, a de motivar, potenciar, apoiar e dinamizar a cada participante, a través duns itinerarios personalizados, para levar a cabo un diagnóstico da súa situación, encamiñada aos plans de execución programados cara a súa inserción laboral. Se ben en canto ao primeiro obxectivo cúmprese con folgura: formación, cualificación e recuperación do

O equipo do
obradoiro ten
coma finalidade,
a de motivar,
potenciar, apoiar
e dinamizar a
cada participante

Obra realizada polo
obradoiro de emprego
'Río Verdugo IV'

seu propio patrimonio, en canto ao segundo, e a pesares das medidas antes citadas, debido ao perfil con que nos atopamos, e

que xa a propia Orde Ministerial dos programas reflexa, "parados de longa duración, mulleres cunha clara desvantaxe social, etc." é máis complicado. Son persoas cun perfil socio-económico e emocionalmente non preparadas para asumir os retos que o propio mercado laboral impón, polo que é moi difícil a integración ou inserción no mercado laboral dos participantes e aínda máis difícil das nosas participantes, polo citado anteriormente e polas poucas estruturas e redes sociais existentes (case inexistentes no rural e municipios do interior), que axuden a súa incorporación no mundo laboral, co agravante da mentalidade prestablecida da muller ao servizo da unidade familiar, refírome á conciliación familiar, á dependencia de maiores, e a súa propia economía mergullada e de vital subsistencia.

Escolas abertas

As persoas que pasan por obradoiros, aínda que non se inserten, non son tan vulnerables á sociedade, aprenden mecanismos propios de defensa e recursos ante a inserción laboral

Aínda que estatisticamente a inserción a curto prazo, sería o éxito destes programas, hai que recoñecer que a porcentaxe aínda e moi baixa, sobre todo en mulleres, cunha clara desvantaxe en relación cos homes. Pero hai que pensar a medio e longo prazo, e non soamente cos beneficiarios destes programas. A miña propia experiencia ao

longo de moitos anos nestes programas, fíxome ver unha realidade, que as persoas que pasaron a traveso dun programa destes tanto en escolas como en obradoiros, independentemente da súa propia inserción laboral ou non, xa non son tan vulnerables á sociedade, aprenderon mecanismos propios de defensa e recursos ante a inserción, teñen confianza en si mesmos/as, e o máis importante, teñen capacidade suficiente para transmitir aos seus fillos, netos... a importancia da formación, da cualificación, da capacidade de iniciativa, da confianza nas súas posibilidades, e a de incentivar o espírito creativo e de asumir riscos, así como a capacidade de emprender novos retos e valorar a independencia económica, en resumo, xurde neles unha capacidade de transmitir o chamado "potencial emprendedor" .

Escolas abertas

*Alumnado traballador do
obradoiro de emprego
'Río Verdugo IV'*

“Existe un crecemento real da demanda de profesionais de enerxías renovables”

Escolas abertas

Entrevista con Miguel Castiñeiras, docente do módulo de enerxías renovables no obradoiro de emprego “Marín II”

Que perspectivas de futuro se observan dentro do sector da Enerxías Renovables?

Como xa se sabe, a dispoñibilidade de enerxía converteuse nun problema crucial, xa que se prevé que no transcurso dos próximos 40 anos as fontes de enerxía fósil chegarán os seus límites, ou sexa, as reservas tanto de petróleo cru como de gas natural estarán consumidas na súa maior parte.

Por outra banda, non menos importante é que o continuo uso do petróleo fósil ocasiona graves danos no medio ambiente e orixina cambios climáticos irreversibles.

A enerxía solar é unha fonte inesgotable e non contaminante que garanta unha reserva permanente de subministro de enerxía e non ten efectos prexudiciais para o medio ambiente.

Por iso, xa o código técnico de edificación ten por obxecto establecer regras e procedementos que permitan cumprir exixencias básicas de aforro de enerxía, e é neste aforro de enerxías onde está o futuro do sector.

Existe un crecemento real de demanda de profesionais?

Sí existe un crecemento real da demanda de profesionais. Xa que todas as instalacións ás que obriga o código técnico de edificación para o aforro de enerxía, ten que ser realizadas por profesionais cualificados.

Cales son as vantaxes de traballar coas Enerxías Renovables?

A maior vantaxe é que axudamos o noso planeta a respirar un pouco. Non produce emisións de outros gases contaminantes á atmosfera. Ademais non xera residuos de difícil tratamento.

Outra vantaxe é que supón unha diminución da dependencia que temos do exterior, en España impórtase máis do 75% da enerxía primaria que se consume.

Algunha desvantaxe?

A gran desvantaxe é que é unha tecnoloxía moi custosa para ser tan sinxela.

Existen problemas lexislativos e os proxectos supoñen unha alta burocracia nos trámites administrativos.

Que procesos de innovación se coñecen?

Alumnado traballador do
obradoiro de emprego
'Marín II'

Como proceso de innovación destacaríaa máquina de absorción, que é unha máquina que utiliza a enerxía solar e permite climatizar locais ou estancias no verán.

Cal é o futuro?

Se tende a camiñar cara a obtención de mellores rendementos nos materiais, co fin de conseguir unha maior eficiencia enerxética.

Como ves a futura inserción laboral do alumnado participantes na especialidade de Enerxías Renovables?

Os condicionantes medioambientais e a crecente necesidade de enerxía nas sociedades avanzadas, obriga cada vez máis a desenvolver e perfeccionar novas tecnoloxías que axuden no aproveitamento das fontes renovables que a natureza ofrece.

Ademais, o incremento do peso específico das enerxías renovables dentro do panorama enerxético nacional, leva aparelado un crecemento considerable da actividade empresarial neste sector, e polo tanto, un aumento significativo de postos de traballo.

A adquisición dun posto de traballo neste sector vai depender unicamente do alumnado traballador, posto que nesta especialidade a formación non só é teórica, senón que tamén se leva a cabo unha formación práctica con obra real. Isto permite ao alumnado traballador ter un contacto directo co

mundo das enerxías renovables. Agora ben, o que eles aproveiten a formación vai ser o que lles encamiñe cara un posto de traballo neste sector.

É suficiente a formación do alumnado traballador para poder chegar a ser autónomo/a na profesión de Instalador de Enerxía Solar?

Dende o meu punto de vista, o tempo destinado á formación é escaso. Un ano para unha persoa que nunca collera unha mordaza ou un desaparafusador non é tempo suficiente para chegar a ser autónomo/a no desempeño do traballo.

Cál é o perfil que se debería esixir no proceso de selección?

Todo o mundo é válido se ten ganas de aprender.

Qué formación complementaria se require para ser un ou unha boa profesional?

Tendo boas habilidades o único que necesítase é ampliar coñecementos. Unha ou un bo profesional debe estar informado da normativa xeral do sector (CTE, Certificación Enerxética de Edificios...), e normativa específica (RITE, ordenanzas municipais...)

Escolas abertas

Alumna traballadora do OE 'Marín II'

Coloquio co alumnado traballador da especialidade de enerxías renovables do obradoiro de emprego "Monte das Flores II" no concello do Grove

Obravedora

“O obradoiro debería ter máis cursos: de altura, soldadura, montaxe de andamios...”

Rodrigo Pérez, Brais Iglesias,
David Antonio Darín, Pepe
Aguíño, Esteban Figueiro,
Angel Parín e Oscar Fuentes
Magdalena

A Unidade de Promoción e Desenvolvemento da Mancomunidade da Área Intermunicipal de Vigo conversou co alumnado traballador da especialidade de fontanaría - electricidade - enerxías renovables do obradoiro de emprego "Monte das Flores II" do Grove sobre a formación e experiencia adquiridas na súa etapa no proxecto e acerca das súas perspectivas de inserción laboral no futuro. Rodrigo Pérez Viñas, Brais Iglesias Díaz, David Antonio Darín Prieto, José Francisco Aguíño Caneda (Pepe), Esteban Figueiro Iglesias, Angel Parín Caneda e Oscar Fuentes Magdalena participaron no coloquio.

Alumnado traballador do
OE 'Monte das Flores II'

Obravedolra

UPD: Cal foi a vosa motivación para escoller esta especialidade?

Brais: Eu fóra xa tiña ganas de facer un curso de enerxías renovables ou enerxía solar.

Pepe: Eu tamén, xa quería facer un curso deste tipo incluso pagando.

Rodrigo: Como Pepe, eu quería facer un curso polo privado, pero saíu a oportunidade esta e aproveiteina.

David: Eu tamén tiña moito interese, sobre todo pola saída laboral que vai ter.

Esteban: Xurdiu isto e apunteime.

Angel: Eu xa fixera o ciclo medio de electricidade, pero para traballar como electricista fai falta un pouco máis de experiencia e neste obradoiro podía adquirirla.

UPD: Algún de vos traballara anteriormente nesta actividade profesional?

Brais: Creo que ningún de nós.

UPD: Que formación de partida tiñades?

Pepe: Eu teño estudos superiores de Física, pero por razóns persoais estiven moito tempo sen traballar.

David: Eu tiña ciclo superior, pero de Imaxe e Son. Nada que ver con enerxías renovables.

Angel: Como xa dixen eu teño o ciclo medio de electricidade.

UPD: Algún de vos fixera un curso anteriormente relacionado coas enerxías renovables?

Rodrigo: Non

UPD: Cales son as vosas actividades neste proxecto?

Brais: Todo o que teña que ver con fontanería, electricidade e enerxías renovables.

Pepe: Estamos realizando moitos proxectos ao mesmo tempo. Instalación de paneis térmicos, colocar calentadores eléctricos, instalación de iluminación, etc.

UPD: Considerades satisfactoria a formación que estades a recibir?

Brais: Eu si, date conta que cando cheguei aquí non tiña nin idea e agora considero que aprendín moito.

Pepe: Quizás moita teoría pero práctica pouca.

Rodrigo: Podía estar un pouco mellor. A veces estamos tempo sen traballar, porque non nos chega a tempo o material.

David: Eu non tiña experiencia pero considero que a partir de agora vou collendo a maña para traballar nesto. Recomendo o obradoiro a calquera que queira aprender esta profesión.

Obravedora

Pepe: A verdade que o monitor axudou-nos moito.

Esteban: Colles experiencia, pero quizás e pouco tempo. Había que coller máis experiencia aínda.

Angel: Eu creo que a nivel teórico aprendín bastante, pero non tanto a nivel práctico.

Brais: A algúns dáselles mellor a teoría e a outros os aspectos prácticos.

UPD: En que consiste o voso proceso formativo?

Pepe: O obradoiro divídese en clases teóricas e prácticas. Agora ao finalizar é máis práctica que teórica. Tamén, por exemplo, estamos a preparar o exame para o carné de instalador autorizado en fontanería.

Brais: Damos un pouco de teoría, e logo aprendemos a soldar, a instalar paneis, etc.

Pepe: O monitor indícanos as tarefas que temos que facer e despois vai controlando o que facemos, corrixíndonos se facemos algo mal.

UPD: Que carencias pensades que ten o obradoiro?

Rodrigo: Sobre todo o retraso no suministro do material, que fai que moitas veces esteamos parados

David: Eu creo que debería haber algún curso máis para ter no currículo. Por exemplo, un curso de altura, que dura oito horas e é moi básico. Algún curso máis especializado de soldadura doutros tipos, montaxe de andamios.

Rodrigo: Realmente danos tempo a facer moitas máis cousas.

Pepe: Eu creo que o asunto do retraso no material é o máis importante, porque o que máis necesitamos é a experiencia.

Esteban: O problema do material é importante, porque hai obras que poderían estar xa rematadas e poderíamos dedicarnos a aprender outras cousas.

Angel: A veces creo que precisaríamos un pouco máis de axuda para realizar a parte máis práctica.

UPD: Como vedes as vosas perspectivas laborais cando remate o obradoiro?

Pepe: A construción está baixa e sabemos que ao saír de aquí non imos colocar tantos paneis solares como noutras épocas, pero temos adquirido outra serie de coñecementos que poden axudarnos a atopar máis facilmente traballo, porque ao redor das enerxías renovables creo que van saír outro tipo de ocupacións

Esteban: É unha opción laboral máis, pero si non podemos dedicarnos exactamente ao campo das enerxías renovables temos outras opcións de traballar noutras cousas despois do aprendido aquí.

Rodrigo: Ao estar aquí sempre pensas que vas a dedicarte a isto toda a vida, pero ata que saíamos de aquí non imos saber se valemos para traballar neste ou se hai traballo fóra para nós.

Brais: Eu creo que é un sector que está empezando. E creo que nun futuro vai ter moitas saídas. E temos sorte porque non hai moita xente coa formación que se adquire aquí.

Alumnado traballador do
OE 'Monte das Flores II'

Alumnado traballador do
OE 'Monte das Flores II'

Angel: A min gustaríame seguir collendo máis experiencia neste campo nunha empresa, e despois poder traballar pola miña conta.

UPD: Vedes tamén os outros a opción de traballar por conta propia?

Rodrigo: Eu tamén collería máis experiencia nun principio e despois montaría a miña empresa.

Pepe: Eu teño pensado desde un principio montar unha empresa propia, pero visto a crise, como para pedir un crédito...

David: Creo que a todos nós gustaríanos ter a nosa empresa, pero é importante adquirir máis experiencia.

UPD: Que opinión tedes da formación complementaria que se imparte no obradoiro?

Pepe: Creo que o módulo de informática é moi básico.

Oscar: O curso de informática tivo moi poucas horas, non chegou o tempo nin para prender o ordenador.

Rodrigo: Penso que a formación complementaria tiña que centrarse máis en temas laborais. Por exemplo, xa que estás aquí, facer cursos de soldadura ou doutra cousa relacionado coa especialidade que estamos a aprender. Despois hai cursos como igualdade de oportunidades que

haberá xente que lle vala para algo, pero para moitos o que se di é obvio.

Brais: Riscos laborais é un curso que está ben e que considero moi útil.

David: Hai cursos como riscos laborais aos que lle vexo utilidade, pero outros creo que os vemos como un trámite que hai que facer por estar aquí.

Pepe: Hai cursos que penso están orientados a xente doutras especialidades, pola súa idade ou tipo de traballo.

UPD: Como considerades en resumo o voso paso polo obradoiro?

Brais: Eu creo que en conxunto estamos todos satisfeitos.

Obratedobra

Alumnado traballador do
OE 'Monte das Flores II'

Alumnas traballadoras da especialidade de axuda a domicilio do obradoiro de emprego "Manuel B. Portela V" da Guarda falan sobre a súa experiencia formativa

Obravedora

"Neste traballo tratas con persoas e para iso non vale calquera"

Alumna traballadora de axuda a domicilio

A UPD da Mancomunidade da Área Intermunicipal de Vigo mantivo un coloquio con alumnas traballadoras da especialidade de axuda a domicilio do obradoiro de emprego "Manuel B. Portela V" do concello da Guarda. Participaron no mesmo: María José de Oliveira Franco, Rosa Fernandez Martínez, María Luísa Baz Vicente, Josefina Alvarez Español

UPD: Por que escollestes esta especialidade? Cal foi a vosa motivación?

María José: Eu son a máis novata neste tema. Algunha xa fixera cursos pero eu por exemplo non. Chamábame a atención coidar a xente maior e atendelos. Paréceme un traballo moi humano. Eu pensaba que o día de mañá tamén serei vella e gustaríame que me coidaran igual.

Rosa: Eu xa me dedicara a coidar persoas maiores. Non so maiores, tamén nenos ou persoas enfermas. Sempre me gustou esta

profesión e gustaríame seguir traballando nesto cando rematara aquí o obradoiro.

María Luísa: Eu tamén. Houbo uns anos que coidei un matrimonio. El estaba en cadeira de rodas e ela tiña un defecto na vista e non podía ver. Sempre me gustou a atención a outras persoas. Atendín ao meu pai e a un tío. Gustoume sempre este campo. Cos meus fillos non puiden dedicarme enteiramente a isto, pero fixen cursos e agora que saíu o obradoiro vin para aquí. Presenteime as prazas do concello, quedei suplente...

“O que eu quería ter sobre todo era unha titulación e unha formación. Como hai pouco traballo para as mulleres no concello, o obradoiro era unha forma de poder atopar traballo”

Rosa: Eu tamén traballei no concello.

Josefina: Eu traballei como particular. Pero o que eu quería ter sobre todo era unha titulación e unha formación. Como hai pouco traballo para as mulleres no concello e abriron unha residencia, pois era unha forma de poder atopar traballo.

UPD: Ao parecer a maioría xa tiñades experiencia nesta profesión...

Josefina: Eu so traballei como particular.

UPD: Que formación tiñades de partida?

María Luísa: Temos todas o graduado escolar ou a ESO

UPD: Fixestes algún tipo de curso antes do obradoiro relacionado coa especialidade?

Rosa: Eu fixen un curso da Cruz Vermella de axuda a domicilio. E agora cando saíu o obradoiro podo ampliar os meus coñecementos

María Luísa: Eu fixen un curso de axuda no fogar en ACIGU, que é asociación de comerciantes da Guarda. Ademais, tamén fixen un curso de cambios posturais na Cruz Vermella.

Josefina: Eu so teño un curso de atención a persoas maiores da Cruz Vermella.

UPD: Cal é o voso traballo no obradoiro de emprego? Que actividades realizades?

María José: Temos unha parte teórica e unha práctica.

Josefina: Na parte práctica temos un seguimento da monitora. Se facemos algo mal, dinos o que temos que corrixir.

María Luísa: Temos dúas monitoras unha da rama social e outra da sanitaria.

UPD: Que vos ensina cada unha delas?

Rosa: A monitora da rama social apréndenos como tratar coas persoas e as normas que temos que seguir.

María Luísa: Os dereitos e deberes que dun auxiliar a domicilio.

UPD: E a da rama sanitaria?

Obradedolra

María José de Oliveira,
Rosa Fernandez, María
Luísa Baz, Josefina
Alvarez

Alumnas traballadoras
de axuda a domicilio

Obravedora

María Luísa: As dietas, como administrar a insulina, como controlar as constantes vitais, primeiros auxilios...

Rosa: Tamén aprendemos a facer vendaxes, masaxes...

María Luísa: Estivemos facendo prácticas na residencia para maiores do Meixoeiro que foi moi...

Rosa: Moi interesante. Foi unha experiencia boísima, ves moitos casos diferentes...

María Luísa: A pena é que coa formación deste obradoiro non podemos acceder a este tipo de residencias públicas pois tes que ser auxiliar de enfermería.

Josefina: So podemos acceder a residencias privadas.

María José: Foi unha experiencia moi interesante, aprendemos moitísimo.

UPD: Notades algunha carencia formativa durante o tempo que aprendedes esta ocupación?

Rosa: Eu penso que recibimos unha formación moi completa.

María Luísa: Ademais se notamos que falta algo o pedimos e os profesores sempre estiveron dispostos a ensinarnos.

UPD: Sabedes que a axuda a domicilio é un novo xacemento de emprego. Sodes conscientes de que esta especialidade está considerada como unha das que mellor perspectiva laboral teñen. Foi determinante esta cuestión no momento de escoller a especialidade?

María José: Para min si.

Rosa: Non especialmente. A min xa me gustaba isto e como xa tiña outro curso, xa quería pedir esta especialidade.

María Luísa: Mais que a perspectiva laboral, que é importante, inflúe o tipo de traballo que é, moi sacrificado pero tamén moi gratificante. Non é o mesmo este tipo de obradoiro que un de cantería por exemplo. Tratas con persoas e para iso non vale calquera

UPD: Por que pensades que case non hai homes nesta ocupación?

Rosa: Pois será polo que pensarán os demais homes se un traballa nesto. Eu penso que son moi machistas.

María Luísa: Se unha muller pode ser canteira, non entendo porque un home non pode traballar en axuda a domicilio.

Josefina: É a mentalidade.

Como entender o módulo de alfabetización informática

Xulio López Walliser

*Técnico de comunicación da UPD
Mancomunidade da Área Intermunicipal de Vigo*

O programa de Escolas Obradoiro, Obradoiros de Emprego e Casas de Oficios inclúe un módulo de alfabetización informática de 30 horas de duración que ten como principal obxectivo que o alumnado traballador adquira os coñecementos básicos para manexar o ordenador persoal. Este curso, que se vén impartindo desde o ano 2001, establece catro bloques diferenciados de aprendizaxe: conceptos básicos de informática, sistemas operativos, iniciación a aplicacións e Internet.

Con este artigo, non se pretende analizar a necesidade da presenza do módulo de alfabetización informática dentro da formación complementaria que se imparte no programa de EO/OE/CO, tampouco a conveniencia ou non dos catro bloques formativos que dividen o curso. Nas seguintes liñas tratarase de expoñer o que debería pretender e significar o curso para o alumnado traballador e as vantaxes que lle tería que aportar, independentemente dos contidos formativos que se apliquen.

Para isto, é clave definir o que se debería entender por alfabetización informática, que en moitos casos pode levar a interpretacións erróneas, pois é necesario diferenciar a mera adquisición dunha serie de coñecementos técnicos (manexo do ordenador, utilización de programas, navegación por Internet) da aprendizaxe de determinadas habilidades que proporcionen ao alumnado a capacidade de aplicar ditos coñecemen-

tos. É dicir, non é o mesmo saber ler e escribir, que comprender o que se le e escribe. De igual xeito, non é o mesmo navegar por Internet, que saber como interpretar, buscar, clasificar ou seleccionar a inmensa cantidade de información de que se dispón cando se accede á web.

A alfabetización informática sería, polo tanto, o proceso de adquisición das destrezas necesarias para coñecer e utilizar adecuadamente as tecnoloxías da información e da comunicación (TIC) para así poder responder de maneira crítica nun entorno cada vez máis complexo, con multitude de fontes de información, medios de comunicación e servizos. A alfabetización informática debe trascender o mero concepto utilitarista centrado no desenvolvemento das habilidades no manexo das TIC, algo necesario pero insuficiente. Ten que dotarse dun enfoque conceptual crítico do novo entorno tecnolóxico coa fin de facilitar a integración das persoas como suxeitos activos e conscientes, e non como meros usuarios de tecnoloxías.

Apuntamentos

*Alumnado traballador na
clase de alfabetización
informática*

Apuntes

Seguindo a definición que se acaba de expoñer, enténdese que o curso debería centrar a súa estratexia, antes que no dominio dunha serie de ferramentas técnicas, en conseguir que o alumnado traballador adquira as habilidades necesarias para "saber como" manexarse na sociedade da información. Habería que fuxir dunha sobrecarga de coñecementos técnicos e teóricos, que poderían ser incluso contraproducentes e non teñen unha aplicación práctica inmediata.

Por outra banda, hai que considerar que non todos os alumnos/as traballadores/as teñen os mesmos coñecementos, habilidades ou obxectivos. Pode haber nunha mesma clase alumnos/as con diferentes niveis no uso da tecnoloxía. Principiantes e usuarios avanzados. Se o curso baséase uni-

O curso debería ensinar as habilidades necesarias para "saber como" manexarse na sociedade da información

impartido, ben por tratarse de coñecementos moi básicos que producen desinterese. O docente debería entón facer fincapé no "saber como", para que o alumno/a dentro do seu nivel poida sacarlle o máximo partido aos seus coñecementos técnicos e teóricos, e faga asemade uso da autoaprendizaxe para mellorar a súa capacitación. Calquera sistema educativo ten que adaptarse aos requirimentos, as necesidades e as circunstancias do alumnado, e o módulo de alfabetización informática non é unha excepción. Así, o curso debe perseguir sempre que o alumno/a traballador/a aprenda a adaptar as tecnoloxías aos seus obxectivos persoais e a resolución de problemas, e a utilizar a tecnoloxía dun xeito crítico e responsable.

Así mesmo, é fundamental espertar o interese e a motivación do alumnado, co obxectivo de procurar a aplicación dos coñecementos e habilidades aprendidas na súa vida cotiá. É preciso por de manifesto as facilidades que incorporan as tecnoloxías para a realización de tarefas habituais ou a solución de problemas cotiás (comunicarse con familiares, buscar receitas de cociña, facer un álbum de fotos, facer a compra, etc). É máis fácil aplicar a tecnoloxía aos usos e costumes habituais que a novas tarefas.

O programa de EO/OE/CO ten unhas especificidades importantes, e o módulo de alfabetización informática as debería ter en conta.

Alumna traballadora na
clase de alfabetización
informática

camente na aprendizaxe técnica, pode que unha parte do alumnado se amose insatisfeita, ben pola complexidade do programa

Alumnas traballadoras na
clase de alfabetización
informática

En primeiro lugar, soen dirixirse a colectivos moi determinados, moitos en risco de exclusión social. Hai que ter en conta que a fenda dixital é tamén unha fenda social. Eliminar a barreira que para moitos colectivos (mulleres sen formación nin traballo, parados/as de máis de 45 anos, mozos en situación de exclusión, etc) supón o descoñecemento das TIC tradúcese nun importante avance na superación da propia fenda social. A formación destes colectivos debe ser moi próxima e práctica e buscando sempre a inmediatez nos resultados. Teñen que saber aproveitar a tecnoloxía para saír da situación na que se atopan (no momento de buscar traballo, por exemplo), sempre que se lles amose como un recurso máis xunto coa formación que reciben no obradoiro ou escola.

En segundo lugar, un dos principais obxectivos dos programas de EO/OE/CO é a inserción laboral. É fundamental que o módulo de alfabetización informática sirva ao alumnado traballador como un recurso máis de cara a súa orientación laboral. E non se trata soamente de que aprendan a realizar o seu curriculum vitae cun procesador de textos. É fundamental que "saiban como":

- buscar recursos con vista a súa futura inserción laboral (webs de emprego, directórios de empresas, webs de empresas, asociacións dos sectores relacionados coa súa especialidade, etc)

- enviar o currículo por correo electrónico a unha empresa

- atopar información relacionada coa súa especialidade

- buscar cursos (tanto formación presencial e teleformación) relacionados coa súa especialidade

- pescudar como chegar a unha empresa ou a un polígono industrial a través dun sistema de localización xeográfica para falar co empresario ou deixar o currículo

É preciso, volver a incidir no concepto "saber como". De nada serve que realicen a busca de recursos na aula informática, se despois non saben como chegar a esa información de novo se non é con axuda do profesor. Isto inclúe a aprendizaxe de buscadores e sistemas de busca, en ocasións máis útil, que facer un orzamento nunha folla de cálculo.

En definitiva, o módulo de alfabetización informática no programa de EO/OE/CO, máis que coñecementos técnicos, debe facilitar a integración na sociedade do seu alumnado sempre como suxeitos críticos e activos, así como promover a súa inserción laboral desde o uso da tecnoloxía para unha mellor comprensión do mundo no que vai desenvolver a súa actividade profesional.

O Sistema Nacional de Cualificacións Profesionais

Cambios nos Certificados de Profesionalidade

Apuntes

Instituto Galego das Cualificacións

No marco europeo as políticas de cualificacións e formación profesional están a desempeñar un papel prioritario para responder aos cambios económicos e sociais que veñen dados pola globalización e a sociedade da información e do coñecemento.

Nunha economía onde, cada vez máis, o capital humano se erixe nun factor clave para poder competir con garantía de éxito, a formación constitúe un obxectivo estratéxico para reforzar a produtividade e a competitividade das empresas e para potenciar a empregabilidade das persoas traballadoras nun mundo en constante cambio.

Para levar a cabo estes obxectivos instáase aos estados membros da Unión Europea á creación e posta en marcha de Sistemas ou Marcos Nacionais de Cualificacións, entendendo estes como unha estrutura integral que vai máis alá do concepto tradicional de formación, xa que busca acadar unha maior integración entre os sistemas de formación e emprego, mediante sistemas de formación ao longo da vida.

No noso país, a creación dun Sistema Nacional de Cualificacións Profesionais era unha das prioridades que se viña suxerindo dende o I Programa Nacional de F.P (anos 93-96), pero este sistema único non se materializa ata a publicación da lei orgánica 5/2002 de 19 de xuño, das Cualificacións e da Formación Profesional. Aos efectos desta

lei, o Sistema Nacional de Cualificacións Profesionais, é o conxunto de instrumentos e accións para promover e desenvolver a integración das ofertas de formación profesional e para a acreditación das competencias adquiridas por aprendizaxes non formais ou experiencia laboral. O instrumento principal do Sistema é o Catálogo Nacional de Cualificacións Profesionais. Este Catálogo recolle e ordena as competencias profesionais das persoas traballadoras para o exercicio profesional e ao mesmo tempo, inclúe a formación asociada para acadar esas competencias. O Catálogo constitúe a base para a elaboración dos novos títulos de Formación Profesional e dos novos Certificados de profesionalidade.

O Catálogo
Nacional de
Cualificacións
constitúe a base
para a
elaboración dos
novos
Certificados de
Profesionalidade

A raíz da elaboración do Catálogo Nacional de Cualificacións, estanse a producir unha serie de cambios normativos que afectan á formación para o emprego e consecuentemente aos Certificados de profesionalidade.

A situación que existía ata este momento era a seguinte: dende os anos 1996 e 1997 existían publicados en España 130 Certificados de profesionalidade en diferentes ocupacións que constituían o Repertorio Nacional de Certificados de profesionalidade, pero aínda así, ningunha persoa se atopaba en posesión dun certificado, nin pola vía dos cursos de formación (só se lles facía entrega dun diploma) nin pola vía das probas para a obtención dun certificado, coa única excepción da Comunidade Autónoma de Galicia, que a partir do 2006 convoca as primeiras probas de obtención de certificados de profesionalidade nalgúns ocupacións.

Coa publicación das cualificacións do Catálogo Nacional nas diferentes familias profesionais, lévase a cabo una reestruturación de toda a formación profesional e polo tanto será necesario abordar unha revisión tanto dos títulos de F.P que había publicados

Coa publicación das cualificacións do Catálogo Nacional nas diferentes familias profesionais, lévase a cabo unha reestruturación de toda a formación profesional

coma dos certificados de profesionalidade, así como a elaboración dos novos.

No que se refire aos certificados de profesionalidade, o Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE), observando que en moitos casos quedaban obsoletos e non eran reflexo da situación actual do sistema produtivo, está a elaborar os Novos Certificados de profesionalidade que derogarán todo ou parte dos actuais 130 publicados, o que tamén vai producir

unha serie de cambios importantes.

Ata este momento saíron publicados 35 novos certificados en 9 familias profesionais e o Real decreto que acompaña a cada un destes certificados establece as equivalencias do actual certificado cos anteriores, determinando aqueles que quedan derogados.

Tendo en conta esta situación e dado que nos atopamos nun período transitorio (onde conviven os certificados antigos cos publicados a partir das cualificacións do Catálogo Nacional), cales serían as vías para obter un Certificado de profesionalidade e quen estaría en situación de acadalo?

Apuntamentos

Carpinteira

Profesional do sector
naval

Apuntes

Existen dúas vías para a súa obtención:

- vía formativa
- vía da experiencia laboral e dos aprendizaxes non formais

1. Obtención dun certificado de profesionalidade a través da VÍA FORMATIVA:

A raíz da publicación do Real decreto 34/2008 de 18 de xaneiro, polo que se regulan os certificados de profesionalidade, determínase que se lle expedirán certificados a aquelas persoas que realizaron a formación asociada ao mesmo a través de cursos do plan F.I.P, dos programas de Escolas-obradoiro, Casas de oficios e Obradoiros de emprego.

É necesario diferenciar os certificados de profesionalidade que continúan en vigor e aínda non se publicou un novo certificado, daqueles outros que quedan derogados a raíz da publicación dun novo (elaborado en base ao Catálogo Nacional das Cualificacións).

■ Con respecto aos primeiros, non se establece ningún prazo para solicitar a expedición automática do Certificado de profesionalidade, é dicir, calquera persoa que fixera cursos dos sinalados no Rd. 34/2008, completando a formación asociada a un certificado de profesionalidade, poderá solicitar a expedición automática do

certificado en calquera momento.

■ En relación aos certificados que quedan derogados por estes novos que se están publicando: os que tiveran cursos de formación do antigo certificado, terán un ano dende a entrada en vigor do novo para solicitalo e os que estiveran realizando un curso impartido durante a vixencia do antigo e o remataran despois da súa derogación, terán un ano dende a finalización da formación, para solicitar a expedición automática do certificado.

No período transitorio actual existen dúas vías para obter un certificado de profesionalidade: a vía formativa e a vía da experiencia e dos aprendizaxes non formais

Outra das novidades é a inclusión nos certificados dun módulo de formación práctica en centros de traballo

Para que se poida adquirir a través da vía formativa un dos certificados de profesionalidade novos, haberá que impartir os contidos formativos determinados en cada un dos Reais decretos, a través das accións establecidas para o subsistema de formación profesional para o emprego, segundo o R.d. 395/2007 de 23 de marzo.

Unha das novidades que aparecen nos Reais Decretos que establecen os novos certificados de profesionalidade, son os requisitos que ten que cumprir o alumnado para o acceso á formación dos módulos nos certificados de nivel 2 e 3 de cualificación. Trátase dunha formación de base que facilita o aproveitamento dos contidos formativos que se impartirán nos módulos dos certificados. O alumnado que queira cursar estes módulos terá que demostrar a superación desa formación de base, e de non ser así, a administración deberalles facilitar a formación mínima para adquirila.

Outra das novidades a destacar é a inclusión nos certificados dun módulo de formación práctica en centros de traballo, do que estarán exentos os que acrediten unha experiencia laboral que se corresponda coas capacidades recollidas no citado módulo.

2. Obtención dun certificado de profesionalidade a través da VÍA DA EXPERIENCIA LABORAL OU APRENDIZAXES NON FORMAIS:

Ata estes momentos, para obter un dos 130 certificados de profesionalidade existentes, por parte daquelas persoas que procedan da vía da experiencia laboral ou de aprendizaxes non formais, a administración tiña que convocar probas específicas para cada unha das ocupacións. Neste sentido, foi a Comunidade Autónoma de Galicia a única que convocou probas nos anos 2006 e 2007 para a obtención de certos certificados, entre os que se atopan os seguintes: traballador forestal, xardineiro, mecánico de vehículos lixeiros, torneiro-fresador, chapista-pintor de vehículos, axustador mecánico, electrónico de mantemento e auxiliar de axuda a domicilio. As persoas que superaron as citadas probas obtiveron un certificado de profesionalidade completo ou un crédito ocupacional por cada unha das unidades de competencia superadas.

A partir de agora este sistema vai sufrir variacións, xa que se vai poñer en marcha un procedemento para a avaliación e acreditación das competencias profesionais adquiridas a través das vías da experiencia laboral e dos aprendizaxes non formais. Polo tanto, unha vez se publique a normativa estatal que estableza este procedemento (que se prevé que sexa para finais de ano), a forma para acadar un Certificado de profesionalidade para as persoas que proceden desas vías, será a través deste proceso, que incluírá unha fase de orientación e outra de avaliación. As administracións autonómicas, en base ao establecido na normativa estatal, terán que desenvolver este proceso de recoñecemento e acreditación das competencias profesionais e aplicalo naquelas ocupacións que consideren máis importantes para o tecido produtivo da súa autonomía.

UNIDADE DE PROMOCIÓN E DESENVOLVEMENTO

landra

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE TRABALLO
Dirección Xeral de
Promoción do Emprego

MANCOMUNIDADE
DA ÁREA
INTERMUNICIPAL DE VIGO

REDE DE
TÉCNICOS
DE EMPREGO
DE GALICIA